

rede, og disse er derfor ikke forsikret efter Forslaget.

Til § 3.

Ifølge Stk. 1 angaar Forsikringen Invaliditet eller Død, der er indtraadt eller indtræder som Følge af Ulykkestilfælde foraarsaget af Krigen, eller hvad dermed maa ligestilles. Definitionen heraf er enslydende med den i de øvrige Krigsforsikringslove indeholdte. For Søfolks Vedkommende gælder Forsikringen dog ifølge sidste Punktum i § 3, Stk. 1, først fra Lovens Ikrafttræden, saafremt Ulykken begrundes Krav efter Lov Nr. 262 af 19. December 1936, jfr. herved Bestemmelsen i Forslagets § 16.

Stk. 2 undtager en Række Krigsulykker fra Forsikringen. Saaledes undtages Krigsulykker under Ophold eller Rejse i Udlandet, der ikke finder Sted af Hensyn til Udøvelse af Virksomhed med Sæde her i Landet, fra Forsikringen. Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan dog, naar særlige Forhold skønnes at være til Stede, bestemme, at Krigsulykker iøvrigt under Rejse eller Ophold i Udlandet omfattes af Forsikringen.

Stk. 3 svarer til Ulykkesforsikringslovens § 3, Stk. 2.

Stk. 4 undtager Krigsulykker, hvor Erstatning kan kræves efter Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderrente m.v. til tilskadekomne militære værnepligtige eller i Medfør af § 1, Stk. 2, i midlertidig Lov Nr. 281 af 30. Maj 1940 efter Ulykkesforsikringsloven. Hovedreglen er ellers den, at de forsikrede er berettiget til Erstatning, uanset om de paa anden Maade er sikret mod Krigsulykker. Naar man har gjort en Undtagelse for de af Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 omfattede militære Invalidere og de i Medfør af § 1, Stk. 2, i midlertidig Lov Nr. 281 af 30. Maj 1940 ulykkesforsikrede Arbejdere, skyldes dette navnlig, at Erstatningerne til militære og til ulykkesforsikrede Arbejdere i givet Fald kunde beslaglægge en alt for stor Del af Præmieindtægten, saaledes at Ydelserne maatte nedsættes, hvilket i første Række vilde gaa ud over de forsikrede, der ikke — som netop tilskadekomne værnepligtige og ulykkesforsikrede Arbejdere — paa anden Maade er forsikret mod Følger af Krigsulykker.

Alligevel vil Medlemsskab i Forsikringen mod Følger af Krigsulykker være af Betydning for baade militære værnepligtige og ulykkesforsikrede Arbejdere, idet de paagældende herigennem er dækket mod Følger af Krigsulykker, der rammer dem paa Tidspunkter, hvor de ikke omfattes af Lov Nr. 94

af 27. Marts 1934 eller af Ulykkesforsikringsloven, saaledes som Tilfældet f. Eks. sædvanligt vil være i de paagældendes Fritid.

Til § 4.

Forsikringens Ydelser bestaar efter 1ste Pkt. i Invaliditets- og Dødsersatning efter Reglerne i Ulykkesforsikringsloven med visse nærmere angivne Ændringer. Erstatningen fastsættes paa Grundlag af forsikredes Indtægt, dog at Indtægt over 2100 Kr. aarlig ikke medregnes. Dette skyldes bl. a., at man ikke har ment ved denne Ordning at kunne sikre Erstatninger, der er højere, end hvad der ydes efter Ulykkesforsikringsloven, navnlig fordi man ikke har anset det for muligt at graduere Præmien efter forsikredes Indtægt.

Efter Forslaget omfatter Forsikringens Ydelser ikke Begravelseshjælp og Dagpenge. Naar man ikke har medtaget Dagpenge, skyldes dette flere Grunde. Dagpengeerstatninger er dyre og vil derfor medføre større Udgifter, der her maa dækkes af de forsikrede gennem et større Kontingent, medens Udgiften til Dagpenge efter Ulykkesforsikringsloven udredes af Arbejdsgiverne. Endvidere vilde Udbetaling af Dagpenge nødvendiggøre Kontrolforanstaltninger og dermed dyrere Administration. Den Omstændighed, at § 7, Stk. 3 aabner Adgang til at yde Forskud paa Erstatninger, og at Invaliditetserstatningen efter § 4, 2. Pkt., fastsættes paa Grundlag af forsikredes Alder ved Ulykkens Indtræden, gør iøvrigt Manglen af Dagpenge mindre følelig. Hertil kommer endelig, at de tilskadekomne, indtil Forskud opnaas eller Erstatning udbetales, kan hjælpes gennem Ydelser fra Sygekasserne og gennem Særhjælp uden Retsvirkninger, navnlig fortsat Sygekassenhjælp efter Forsorgslovens § 241 o. fig. og Hjælp efter samme Lovs § 256 til vanføre og lemlæstede.

Ifølge § 4 ydes Erstatning altid i Form af Kapitalerstatning. Udbetaling af Erstatninger i Form af Rente vilde medføre, at Ordningen ikke kunde afvikles, forinden alle tilskadekomne var døde, hvorimod man med Kapitalerstatninger kan afvikle Ordningen faa Aar efter Krigens Afslutning.

I denne Forbindelse erindres det i de indledende Bemærkninger anførte om Baandlæggelse af Erstatninger.

Til § 5.

Efter Stk. 1 paalignes Forsikringsbidrag aarsvis i indtil 5 Aar efter Krigens Afslutning med indtil 12 Kr. aarlig og med samme Beløb for alle bidragspligtige.